

RATAJSKA-MICHALCZAK K., NAROJEK T., MARCIŃSKI P.

*Diagnozowanie schorzeń kręgosłupa w oparciu
o badanie radiologiczne i mielograficzne*

The value of radiography and myelography for the diagnostic of spinal diseases

W większości przypadków schorzeń kręgosłupa do postawienia rozpoznania wystarcza badanie kliniczne, neurologiczne i radiologiczne w postaci zdjęć przeglądowych. Niekiedy jednak zachodzi konieczność wykonania mielografii. Badanie to pozwala na precyzyjną lokalizację zmiany, która jest przyczyną zespołu neurologicznego.

Celem niniejszej pracy było określenie przydatności mielografii w rozpoznawaniu chorób kręgosłupa. Materiał stanowiły 132 psy różnej rasy i płci. U zwierząt tych wykonano przeglądowe zdjęcia rentgenowskie odcinka wytypowanego w oparciu o badanie kliniczne i neurologiczne. Na podstawie tego badania nie można było zlokalizować miejsca ucisku na rdzeń kręgowy. Wykonano więc badanie mielograficzne w znieczuleniu ogólnym. Jako środka cieniującego użyto Iopamiro 300 w dawce 0,4 ml/kg m.c. Środek cieniujący podawano z wkłucia potylicznego do cysterna magna. Zdjęcia radiologiczne wykonywano w 5, 15, 30 min. a czasami 45 min. od momentu podania kontrastu.

Na 132 przypadki, w których uznano za celowe wykonanie badania mielograficznego, 114 stanowiły zwierzęta z dyskopatią. U 36 z nich na podstawie przeglądowego zdjęcia rentgenowskiego stwierdzono występowanie zmian o charakterze zwapnień jądra miażdżystego w innym odcinku kręgosłupa aniżeli wynikałoby to z badania klinicznego i neurologicznego. Badanie mielograficzne pozwoliło na określenie przestrzeni w której należało dokonać interwencji chirurgicznej. W pozostałych przypadkach w liczbie 78 badanie radiologiczne ujawniło występowanie zmian w kilku przestrzeniach międzykręgowych leżących blisko siebie. Mielografia pozwoliła na ustalenie miejsca kompresji na rdzeń kręgowy, dzięki czemu można było ograniczyć ilość operowanych przestrzeni międzykręgowych.

U 6 psów z porażeniem kończyn po urazie kręgosłupa nie stwierdzono zmian na zdjęciu rentgenowskim przeglądowym. Badanie mielograficzne ujawniło miejsce ucisku na rdzeń kręgowy. U czterech zwierząt śródoperacyjnie stwierdzono obecność krwiaków w obrębie kanału kręgowego będących przyczyną niedowładu a u dwóch obrzęk zapalny i przekrwienie w obrębie miejsca urazu.

W oparciu o badanie mielograficzne zdiagnozowano również 12 przypadków choroby nowotworowej w obrębie kanału kręgowego.

Wnioski:

1. Badanie mielograficzne pozwala na precyzyjne określenie zmian o charakterze dyskopatii.
2. W przypadkach krwiaków, nowotworów badanie mielograficzne ułatwia postawienie prawidłowego rozpoznania i jest pomocne w ustaleniu miejsca i rozległości interwencji chirurgicznej.